

REPUBLIKA E KOSOVËS
РЕПУБЛИКА КОСОВО – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA THEMELORE E MITROVICËS
ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ – BASIC COURT OF MITROVICA

П.бр. 360/2019

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ, Опште одељење, судија Стефан Милентијевић, у правној ствари тужиоца Р.К. из Јужне Митровице, чији је овлашћени пуномоћник Ф.Ш. адвокат из Јужне Митровице, против тужене „Т...“ А.Д. са седиштем у Јужној Митровици, чији је овлашћени заступник Х.Л. , ради исплате накнаде у случају пензионисања и ради исплате јубиларне награде, вредност предмета спора 2.672,34 евра, након одржане главне расправе од дана 03.09.2019. године, на којој су били присутни овлашћени пуномоћник тужиоца и заступник тужене, истог дана донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Р.К. (Р.К.) којим је тражио да се обавезе тужена „Т...“ А.Д., да му исплати новчани износ у висини од 2,672.34 евра, у року од 7 дана од дана пријема преписа пресуде, као неоснован.

Свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Образложење

Тужилац је у тужби и речима на усменој расправи, преко свог пуномоћника, истакао, да се у радном односу код тужене налазио све до 2018. године када је и пензионисан и да је том приликом стекао право на исплату накнаде у случају пензионисања у висини три просечне плате, као и право на исплату јубиларне награде за 30 година радног стажа проведених код тужене. Сматра, да му на основу одредби чл. 52 ст. 1 тач. 1.3 и чл. 53 Општег колективног споразума припада право на исплату наведених примања и од суда захтева да обавезе тужену да му на име јубиларне награде и на име накнаде у случају пензионисања исплати новчани износ у висини од 2,672.34 евра, а све то у року од 7 дана. Доказе је предложио.

Тужена је у одговору на тужбу и речима на рочишту, преко својих заступника, навела, да тужилац није остварио право на јубиларну награду и накнаду за случај пензионисања, јер је у тренутку пензионисања, у току 2018. године, престао да важи Општи колективни споразум, с обзиром на то да је исти ступио на правну снагу 01.01.2015. године и да му је сагласно одредби чл. 90 ст. 4 Закона о раду престала важност након истека три године, тачније дана 31.12.2017. године. Из тог разлога, предложили су да суд одбије тужбени захтев као неоснован.

У циљу утврђивања чињеничног стања суд је извео доказе читањем: решења о престанку радног односа за тужиоца бр. 2826 од дана 14.11.2018. године, исправе која носи назив „Потврда“ број 17 од 26.04.2019. године издате од тужене, потврда о висини личних примања и трајање стажа за тужиоца, захтев тужиоца за исплату јубиларне награде и исплату накнаде приликом пензионисања од дана 26.04.2019. године.

На основу решења о престанку радног односа за тужиоца бр.2826 од 14.11.2018. године суд је утврдио, да је тужиоцу дана 17.10.2018. године престао радни однос код тужене услед пензионисања.

На основу исправе која носи назив „Потврда“ суд је утврдио, да је тужилац био радник тужене, и то у периоду од 11.05.1978. године до 16.12.1990. године, као и у периоду од 06.12.2000. године до тренутка пензионисања, закључно са даном 16.10.2018. године, на основу чега је суд закључио да је у тренутку пензионисања тужилац имао 30 година, 6 месеци и 4 дана радног искуства, као и да је јубиларна 30 година радног искуства за тужиоца наступила априла месеца 2018. године.

На основу захтева за исплату јубиларне награде и накнаде поводом пензионисања бр. 1066 од дана 26.04.2019. године утврђено је, да је захтеву за судску заштиту од стране тужиоца претходила опомена туженој, којом је тужилац потраживао исплату јубиларне награде и исплату накнаде поводом пензионисања, чиме је стекао право на судску заштиту пред овим судом.

Суд је на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупне расправе, сходно одредби чл. 8 Закона о парничном поступку утврдио, да је тужбени захтев тужиоца неоснован.

Наиме, одредбама Закона о раду (Закон бр. 03/L-212) није предвиђено право на јубиларну награду и њену исплату као ни право на исплату накнаде запосленом у случају пензионисања, већ је ово право установљено Општим колективним споразумом, који је ступио на правну снагу дана 01.01.2015. године и који је одредбама чл. 52 и 53 прописивао право на исплату јубиларне награде и накнаде у случају пензионисања.

Међутим, одредбом чл. 90 ст. 4 Закона о раду прописано је да колективни уговор може да буде склопљен за временски одређени период који не може бити дужи од три

године, што подразумева да колективном уговору по сили закона престаје важност након истека три године од дана његовог ступања на правну снагу.

Имајући у виду, као што је наведено, да је Општи колективни споразум ступио на правну снагу дана 01.01.2015. године, истом је, сагласно Закону о раду, престала важност дана 31.12.2017. године.

Како је у овом поступку несумњиво утврђено, на основу напред наведених доказа, да је тужиоцу престао радни однос дана 17.10.2018. године услед пензионисања као и да је јубиларну 30 годину радног искуства остварио у току 2018. године, тачније априла месеца 2018. године, дакле након што је Општи колективни споразум престао да важи, самим тим је и тужиочев захтев за исплату накнаде у случају пензионисања и право на исплату јубиларне награде неоснован.

Имајући у виду да тужилац није успео у овом поступку, а да опет са друге стране тужена није захтевала да јој противна страна накнади трошкове поступка, суд је одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка.

На основу наведеног, суд је одлучио као у изреци.

СУДИЈА
Стефан Милентијевић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Приштини, а преко овог суда, у року од 7 дана од дана пријема преписа пресуде.